

נישואי הכלה הבתולה המהוללה עם הבחור החתן המופלג

לכה דודי לקראת

לאחר הטכס, שנערך ברוב פאר, חזר החתן, איש חסידי הרבי מסקוה, לארצות הברית. אולם הוא לא שב לניו-יורק. הוא נסע לכפר יהודי, מרחק קילומטרים אחדים מן העיר, כדי ללמוד לחיות, בין שמונים המשפחות היהודיות שבכפר, בדיוק כפי שיהיה עליו לחיות בביתו החדש שבקורמיות. לפני שבועיים הגיע שוב ארצה. במשך השבוע שלפני החתונה, המה הכפר ככרות דבורים עמלות. חיילי הנח"ל הרתיים שבמקום תלו נורות-חשמל לאורך שבילי המושב, ניקו את מחסן האספקה האפל, הפכוהו לאולם מואר בו נערכו ברוב פאר השולחנות לארוחה.

★ ★ ★

מהנישואין - דלימוד תורה

באיחור שש שעותיים, כדי לאפשר לכל המוזמנים להגיע למקום, הוצבה החופה ברחבת בית-הכנסת. רבה של אשקלון בירך את המוזמנים, ביניהם עורך-הדין שמואל תמיר, הבריהכנסת לורנץ ורבינים צבאיים, ולאחר מכן ערך את טכס הנישואין. כאשר שבר החתן את הכוס, הריע "מזליטוב!" קהל של מאות.

כך נוסף לקוממיות תושב נוסף. המוזמנים התכנסו לחגוג באולם המואר, ולרקוד ריקודים חסידיים.

מה יעשה הווג הצעיר במושבו? התשובה ברורה. הסביר דויד נחמן בלוי, מי שהיה פעם אחת הדמויות המרכזיות בפרשת הנער ישראל ויניקי, והמעורה בחיי הציבור הדתי

כלה

הקנאי, המהתה את רוב אוכלוסיית המקום: "הכלה תמשיך ללמד בבית-הספר בנות יעקוב במושב. היא גמרה סמינר. והחתן, הוא הביא איתו כסף מאמריקה ויכניס אותו כאן לעסקים כדי שיוכל להתפרנס. במשך שאר הזמן הוא פשוט ישב ויילמד תורה."

חתן וכלה

כשהיא נתמכת על ידי חתנה (ימין) הולכת הכלה להסיר בביתה את צעיף-הכלולות.

הזמנה המודפסת היתה מנוסחת

כיאות לכללי המסורת היהודית: "בעזהש"ת, שנת יבוא מלך משיח ברינה, לפ"ק. אודה לה' בכל לבב על כל הטוב אשר גמלני, שהחיני והגעני לכלולת בתי היקרה, הכלה הבתולה המהוללה, מרת חנה דבורה תח"י, עב"ג הבחור החתן המופלג בתוי"ש כמר מנשה זינדל שליט"א. על החתום: בנימין (בהרה"ח ר' מנחם מגדל ז"ל) מגדלזון רב ואב"ד דקוממיות ת"ו." והם באו בהמוניהם. קהל של יותר מ-700 שב"מאות איש, מכל קצות הארץ. כי מי זה לא יכבד את הרב מגדלזון ביום בו משיא הוא את בתו לאיש?

★ ★ ★

מהאירוסין אז הכפר

כיצד נערכה ההכרות הראשונה בין החתן (28) לבין הכלה (22), אין איש יודע בדיוק. אך עובדה היא כי לפני כשמונה חודשים הגיע מנשה זינדל מניו-יורק כדי לערוך בקוממיות את טכס הארוסין.

הרב רבה של קוממיות, בנימין מגדלזון, היה האיש לו באו לחלוק את הכבוד לרגל נישואי בתו. הוא חילק את המנות כמו ידיו לאורחיו. "זה מצווה גדולה", הסביר.

הקרואים אשר מנו כ-700 איש, התכנסו מכל חלקי הארץ. בתמונה: מעבר לוויולו, צופות הנשים בריקודים החסידיים. האולם, שהכיל את כל המסובים, חולק בנפרד לגברים ונשים.

כל קוממיות - ומאות מוזמנים - חגגו השבוע את נישואיה של בת הרב מגדלזון